

KRAKÓW, SOBOTA, 7. WRZEŚNIA 1940 r.

KOMUNIKAT WOJENNY

Działalność lotnictwa niemieckiego nie słabnie. Niemcy atakują intensywnie pragnąc za wszelką cenę przedrzeć się przez linje obronne, to też walki powietrzne przybierają na sile. W czasie wczorajszych walk, zestrzelono nad Anglią 43 samoloty niemieckie, tracąc 15 własnych. Dane z dnia poprzedniego ustalone na 23 samoloty niem., po dokładnym obliczeniu podwyższono do 50.

Royal Air Force wykonała wczoraj naloty na szereg miast, centrów przemysłowych i militarnych w Niemczech, tudzież portów, lotnisk i baz wojennych w Holandii, Belgii i Francji. W szczególności bombardowano ponownie przez 2 godziny Berlin, gdzie zniszczono zakłady elektryczne, fabrykę amunicji i fabrykę samolotów, oraz inne fabryki w Grunewaldzie. Powtórzono ataki na Góry Harcu, Schwarzwald i Turyngię, gdzie zrzucono bomby burzące i zapalające, wywołując pożary lasów, a nadto wybuchy magazynów amunicji ukrytych w lasach. Detonacje słyszano w promieniu kilkudziesięciu klm. Samoloty angielskie dotarły do Szczucina i Magdeburga, gdzie wykonały swe niszczyielskie zadania. Na terenach okupowanych niszczone - jak zwykle - lotniska i porty, z których najbardziej ucierpiał Cherbourg. Wczorajsza akcja lotnictwa angielskiego, była największa z wszystkich dotychczasowych. Z wyprawy tej nie powróciły 2 samoloty.

Pozatym ang. eskadry bombowców zaatakowały Dodekanez, gdzie zrzucono większą ilość bomb na wyspy Carantos i Rhodos.

W Skagerraku, angielska łódź podwodna, zatopiła niemiecki transportowiec /12.000 ton/, który miał na pokładzie około 5000 wojska. Admiralicja brytyjska komunikuje równocześnie o zatopieniu na Morzu Północnym 2 kontrtorpedowców angielskich, oraz zaprzecza kategorycznie podawanym przez radio włoskie wiadomościom o bombardowaniu floty angielskiej na Morzu Śródziemnym przez Włochów. Prawdą jest natomiast, że flota angielska, płynąc przez Morze Śródziemne, dotarła do celu bez najmniejszych przeszkód.

ZE ŚWIATA

Wczoraj wygłosił w Izbie Gmin wielkie przemówienie, prem. Winston Churchill. Przemówienie było nacechowane wielką wiarą w zwycięstwo Anglii i zawierało materiał sprawozdawczy z dotychczasowej działalności Anglii, w zakresie politycznym i militarnym, oraz plan na najbliższą przyszłość. Nie uznajemy żadnych zmian terytorialnych przeprowadzonych gwałtem - mówił Churchill - z gwarancji wobec Rumunii jesteśmy zwolnieni z powodu jej dobrowolnego zrezygnowania z własnych ziem. Gwarancje wobec Grecji, zachowują nadal swą pełną moc.

Zapowiadany przezemnie oddawna układ z Ameryką, stał się już faktem dokonanym. Pierwszym jego wyrazem było odstąpienie Ameryce wysp dla wspólnej obrony i przekazanie 50 kontrtorpedowców, które już w tym tygodniu rozpoczyna służbę. Sierpień - ciągnął mówca - był miesiącem wzmożonej działalności angielskiego lotnictwa w niszczeniu Niemiec. We wrześniu zaś, przewiduje się kolosalne wzmożenie działalności niszczyielskiej Niemiec, zarówno co do ilości i jakości jednostek użytych do akcji, a przede wszystkim ich zasięgu. Już w czerwcu lotnictwo angielskie miało liczebną przewagę nad przeciwnikiem, a dziś jest ona zbyt rażąca by Niemcy mogły się łudzić co do dalszych losów wojny. Przeciwnik chcąc uzyskać przewagę w powietrzu i przerwać angielski system obronny, użył wielkich sił - jednak

niezskutecznie, przyczym kosztowało to Niemców z górą 1500 samolotów i 4000 wyborowych pilotów, gdy tymczasem nasze straty wynoszą 558 maszyn i około 700 pilotów, a więc stosunek strat w aparatach wynosi jak 1:3, a w pilotach jak 1:6 na korzyść Anglii. Straty niemieckie w pilotach muszą być z natury rzeczy większe, ponieważ Niemcy atakują bombowcami, wymagającymi liczniejszą załogi, podczas gdy pościgowce angielskie posilają załogi 1 - 2 osób. Nie wiem - pytał Churchill - czy p. Hitler wierzy w te straty, które podaje D.N.B. ale zapewniam go, że są one w rzeczywistości o 3/4 mniejsze. Ofiary w ludziach w Anglii wynoszą 1100 osób zabitych, oraz 2000 rannych, tudzież 800 domów ^{zniszczonych} na 15 milionów posiadanych. Każdy obywatel otrzyma jednak w najbliższych dniach całkowite odszkodowanie nawet za urządzenia domowe i garderobę. Niebezpieczeństwo prób inwazji nie minęło, samej jednak inwazji nie obawiamy się zupełnie, spodziewamy się nawet potrojenia ataków we wrześniu, ufni jednak w swoje siły stawimy im należycie czoła. Znane i aż do uprzykrzenia powtarzane apele pokojowe Hitlera są powodowane obawą przed większymi jeszcze niż dotychczas atakami ze strony Anglii. Blask obecnych Niemiec przejdzie prędzej niż Imperium napoleońskie - zmniejszą jednak sławę. W oczekiwaniu walk na Bliskim Wschodzie, we wsch. i zach. części Morza Śródziemnego, przedrygowano i podwyższono ilość o 100%, najnowocześniejszych i najlepszych okrętów wojennych w tamte strony. Okręty te przepłynęły pod okiem Włochów, którzy nas nie zaczepili - zresztą nie mogli temu przeszkodzić. Liczebność i postawa bojowa naszej armii daje nam pełną gwarancję utrzymania wszystkich pozycji i całkowitego zwycięstwa. Po zakończeniu - Izba zgotowała premierowi długotrwałe owoce...

Nad granicą sow. rum. zauważono dyskretne ruchy wojsk niemieckich.

Węgry przystąpili już do okupacji Siedmiogrodu.

W Rumunii na skutek ostatnich wydarzeń - uważanych przez naród za katastrofę Rumunii, król Karol abdykował. Parlament rozwiązano i ogłoszono dyktaturę, którą przejął gen. Antonescu, zachowując jednocześnie urząd premiera z szerokimi pełnomocnictwami. Wedle informacji ze Szwajcarii - miał gen. Antonescu rozpocząć swe czynności od zapewnienia marszów ośi o zupełnym wykonaniu warunków traktatu wiedeńskiego. W Bukareszcie - według doniesień Reutera - doszło do strzelaniny na ulicach, czemu dopiero użycie wojska położyło kres.

Nieznani sprawcy zniszczyli w Szwajcarii jedyny most kolejowy, łączący Szwajcarię z nieokupowaną Francją, Hiszpanią i Portugalią. Naprawa potrwa przeszło 2 miesiące; na ten czas komunikacja z tymi krajami będzie częściowa z wieszona, jak również komunikacja z pld. Niemcami.

Japońscy dyplomaci, na posiedzeniu parlamentarnym - wyrazili opinię, że należy się z szybkim przystąpieniem Ameryki do wojny.

Prasa amerykańska omawiając ostatnią mowę Hitlera podkreśla, że mowa ta jest bezbarwna, bez treści i niepoważna, a najbardziej prawdziwa tam, gdzie Hitler poraz pierwszych przyznał się do strat, spowodowanych przez Anglików.

New York Herald Tribune, opisując przebieg ostatnich walk nad Anglią i nalot w Niemczech, użył do tego artykułu tytułu: "Do diabła .. ależ ci Anglicy biją".

PRZEGLĄD PRASY NIEMIECKIEJ

"Krakauer Zeitung" z 5.9.1940 r.

Korespondent waszyngtoński donosząc o odstąpieniu Anglii przez Amerykę 50 kontrtorpedowców, atakuje Amerykę za "sweiste" pojmowanie neutralności i doktryny Monruego w obecnej wojnie.

Według rozporządzenia szefa administracji cywilnej w Alzacji gauleitera Wagnera, muszą wszyscy mieszkańcy Alzacji zmienić swe francuskie imiona.

Izba reprezentantów w Waszyngtonie, przyjęła dodatek do ustawy o służbie wojskowej, w myśl którego rząd uprawniony będzie brać w przymusową dzierżawę te przedsiębiorstwa, które wzbraniały się wykonywać dostawy dla rządu.

Z Lublina donosi dziennik, że rozpoczęła się z dystryktu lubelskiego ewakuacja Volksdeutschów do Rzeszy. Akcja ewakuacyjna objąć ma 8000 rodzin. Na miejsce tych Niemców przyjsć mają wyrzuceni z poznańskiego i z Pomorza chłopcy polscy.

Dziennik cytuje głosy prasy fińskiej, japońskiej i franc. dotyczące drugiej kampanii zimowej. Artykuł ma na celu osvajanie Niemców z możliwością drugiej kampanii zimowej.

OBŁĘŻENIE NOWOCZESNEJ FORTECY

Sytuację wojenną - można obecnie porównać z oblężeniem fortecy. Naturalnie fortecy - nie w dawnym znaczeniu i pojęciu, bo nie tylko z powodu zmiany warunków technicznych, ale także rozmiarów "fortecy", którą obecnie stanowi Anglia. Istota rzeczy została jednak ta sama. Klasycznym wzorem i zgodnie z teorią strategiczną, próbowali Niemcy wziąć "fortecę" zaskoczeniem, przez rzucenie wielkiej masy sił lotniczych - a nie jak dawniej kawalerią i lekką artylerią - by się dostać do jej środka i od wewnątrz rozsadzić obronę. Sposób ten dał wszak wspaniałe dla nich rezultaty w Holandii, Belgii i Francji. - Nie powiódł się jednakże w walce z Anglikami, a to z jednej strony wskutek obrony, która nie została już zaskoczona niespodzianie i nauczona dotychczasowym doświadczeniem - odpowiednio się przygotowała, a z drugiej strony okolicznością niedocenioną przez Niemcy, którą stanowiło bezsprzeczne panowanie Anglii na morzu. -

I znowu według klasycznych zasad, przystąpili Niemcy do następnie przepisanej fazy t.j. próby przeprowadzenia normalnego oblężenia, przez ustawienie ciężkich dział na wybrzeżu, wysiłki kruszenia linii obronnych falami najazdów-nalotów lotniczych i wysiłkami odcięcia "fortecy" od zewnątrz "blokada" - odpowiadająca pojęciu cernowania /otoczenie - odcięcie/. Ta faza wojny obliczona jest z reguły na znużenie i wyczerpanie sił obronnych i próbą stworzenia wyłomu w systemie obronnym, przez który następnie miałyby wdrzeć się kolumny szturmowe /desanty i t.p./

Również i Anglia stosuje klasyczny system obrony, t.j. wypadki, w celu niszczenia zarówno skupisk sił i środków do ataku, jak i niszczenia tyłów nieprzyjacielskich i wreszcie energiczną z największym powodzeniem przeprowadzaną obronę przeciw cernowaniu, t.zn. - jak dotychczas - tylko teoretycznej blokadzie.

Anglia ma dotychczas prawie pełną, możność dowozu sił ludzkich i materiałów, a także wzmacniania tak swych sił obronnych, że starczą one nie tylko na czynną obronę własnego kraju, lecz także na coraz więcej wzmagające się natężenie i skuteczność niszczenia przeciwnika w jego własnym kraju. Niszczenie moralnej odporności obrony, nie może się powieść Niemcom - przez gnębienie nalotami i tak długo niema widoków powodzenia, jak długo każdy nalot spotka się z energicznym i nadzwyczaj skutecznym kontratakiem posiadawców angielskich i wydatnym obstrzałem dział przeciwlotniczych. Trzeba sobie tylko przypomnieć z jakim utęsknieniem oczekiwał każdy z nas - podczas nalotów niemieckich - na ukazanie się choćby jednego aparatu polskiego, lub na huk naszych dział przeciwlotniczych, wzgl. nawet karabinów maszynowych i jak przygnębiająco działał właśnie ten brak możliwości przeciwdziałania.

Świadomość, że bandyta powietrzny dostaje przecież za swoje, tak podnosi na duchu, że pozwala znosić nawet ciężkie i własne ofiary. Jak wygląda ta sprawa dla obecnie w Niemczech? Cóż sobie musi myśleć mieszkańiec Berlina, Monachium, Hannoveru, Lipska i t.p. mamiony codziennie od miesięcy bombastycznymi twierdzeniami o najzupełniejszej przewadze niemieckiego lotnictwa nad "zgnębnionym" lotnictwem angielskim i absolutnym panowaniu w powietrzu, gdy codziennie mimo tego rzekomego panowania, pojawiają się angielskie eskadry samolotów, w coraz większej ilości - siejąc śmierć i zniszczenie dokoła. Gdzież owoce zwycięstwa skoro nie są w stanie zabezpieczyć własnego kraju i możliwości przepędzenia nocy spokojnie w łóżku, zamiast w schronie przy akompaniamencie huków bomb lotniczych. Czy Niemcy długo mogą to wytrzymać i ożywiać wiarę w końcowy zryw, nieomylną i prawdziwą siłę reżimu? Odpowiedź na to pytanie musi wypaść negatywnie i to w znaczeniu najbardziej ścisłym. Zresztą, dzisiejsza już postawa duchowa narodu niemieckiego przesądza sprawę definitywnie. Niemcy poraz pierwszy od wieków zmuszeni są prowadzić wojnę we własnym kraju, muszą ponosić straszne ofiary i zniszczenia, których następne dziesiątki lat nie odbudują. Dotychczasowe "zwycięstwa" toną we krwi niemieckiej. Przeciętny Niemiec - przestaje już wierzyć w "nadprzyrodzone" siły swego Führera, a ta utrata wiary to przecież początek straszliwej i nieuchronnej klęski narodu niemieckiego, która - jak to było do przewidzenia - początek swój weźmie z wewnątrz kraju. -

